

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litauen) – BB mot Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

(Mål C-166/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Erkännande av yrkeskvalifikationer – Direktiv 2005/36/EG – Artiklarna 1 och 10 b – Yrkeskvalifikationer som har erhållits i flera medlemsstater – Villkor för erhållande – Bevis på formella kvalifikationer saknas – Artiklarna 45 och 49 FEUF – Arbetstagare – Etableringsfrihet)

(2021/C 338/08)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BB

Motpart: Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

Domslut

- 1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU av den 20 november 2013, särskilt artiklarna 1 och 10 b i direktivet, ska tolkas så, att det inte är tillämpligt i en situation där en person som ansöker om erkännande av sina yrkeskvalifikationer inte har erhållit ett bevis på formella kvalifikationer som ger personen behörighet att utöva ett reglerat yrke i ursprungsmedlemsstaten.
- 2) Artiklarna 45 och 49 FEUF ska tolkas så, att i en situation där den berörda personen inte innehar ett bevis som styrker vederbörandes yrkeskvalifikationer som apotekare, i den mening som avses i punkt 5.6.2 i bilaga V till direktiv 2005/36, i dess lydelse enligt direktiv 2013/55, men har förvärvat yrkeskompetens för detta yrke såväl i ursprungsmedlemsstaten som i den mottagande medlemsstaten, är de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten, när de mottagit en ansökan om erkännande av yrkeskvalifikationer, skyldiga att göra en bedömning av dessa kvalifikationer och jämföra dem med de kvalifikationer som krävs i den mottagande medlemsstaten för att utöva apotekaryrket. Om dessa kvalifikationer motsvarar dem som krävs enligt de nationella bestämmelserna i den mottagande medlemsstaten, är nämnda medlemsstat skyldig att erkänna dem. Om jämförelsen däremot visar att kvalifikationerna endast delvis motsvarar dem som krävs, har den mottagande medlemsstaten rätt att kräva att den berörda personen bevisar att han eller hon har förvärvat de kunskaper och kvalifikationer som saknas. Det ankommer på de behöriga nationella myndigheterna att, i förekommande fall, bedöma huruvida de kunskaper som har förvärvats i den mottagande medlemsstaten, bland annat inom ramen för praktisk erfarenhet, är tillräckliga för att styrka att personen har de kunskaper som saknas. Om nämnda jämförelse visar på väsentliga skillnader mellan den sökandes utbildning och den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten, kan de behöriga myndigheterna fastställa kompensationsåtgärder för att åtgärda dessa skillnader.

⁽¹⁾ EUT C 230, 13.07.2020.